

Tuần Báo Vô Vi

16 tháng 9 năm 2012

Số 99

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé phúc đáp bao nhiêu bạn đạo và khuyến khích mọi người nghiêm chỉnh thực hành pháp môn có hữu ích gì không ?
- 2) Hôm nay Bé đang gặp lại một số người khác đang hớn hờ đón mừng Bé, Bé nghĩ sao về họ ?
- 3) Hôm nay Bé sẽ viếng thăm bạn đạo quý yêu của Bé tại Adelaide, Bé nghĩ sao ?
- 4) Tại sao người đời luôn luôn thắc mắc ?
- 5) Qua cuộc họp mặt vừa rồi, Bé cảm thấy sao ?
- 6) Hôm nay Bé được nghỉ ngơi, sao Bé dậy sớm như thường lệ vậy ?
- 7) Chuyện của Trời Phật là chuyện gì ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 31 tháng 1 năm 1994 1) Hỏi : Bé phúc đáp bao nhiêu bạn đạo và khuyến khích mọi người nghiêm chỉnh thực hành pháp môn có hữu ích gì không ? Đáp : Thưa, pháp môn của Bé đang hành rất hữu ích cho tâm lẫn thân, đêm đêm Bé thực hành Bé cảm thấy khỏe mạnh và nhẹ nhàng. Bé rất tiếc, khi gần những người thiếu tu, họ có một đời sống rất đầy đủ, mà không hành rất uống cho một kiếp làm người. Bé hạ mình rất thấp, khóc cho mọi người cảm động và nâng cao tần số điện quang khối óc của chính họ, sau khi rơi lụy thì tâm hồn sẽ được thanh nhẹ và hành pháp dễ dàng hơn. Kệ: Tiến lên không khác dây đèn thẳng Động lòng thành chẳng khó khăn Tiến giải thương yêu tâm được khỏe Nhớ Trời thanh tịnh tự mình phẳng.	Ngày 1 tháng 2 năm 1994 2) Hỏi : Hôm nay Bé đang gặp lại một số người khác đang hôn hờ đón mừng Bé, Bé nghĩ sao về họ ? Đáp : Thưa, Bé nhìn họ hôn hờ như đóa hoa đang đón chào Bé, ngược lại những sự dự trù của Bé không muốn làm phiền ai cả. Kệ: Tâm vui muốn ngộ được hòa tiến Thế sự lẩn la vẫn tạo phiền Sống động chơn tình tâm quý đẹp Thương yêu thực hiện vẫn tâm hiền.
Ngày 2 tháng 2 năm 1994 3) Hỏi : Hôm nay Bé sẽ viếng thăm bạn đạo quý yêu của Bé tại Adelaide, Bé nghĩ sao ? Đáp : Thưa, Bé đến đây mục đích viếng thăm tất cả bạn đạo nơi đây, Bé sẽ chung vui với họ, một buổi bàn bạc mật thiết. Kệ: Chung vui bạn đạo hướng tâm về Thấm thía thương yêu giải chấp mê Động loạn không còn tâm được nhẹ Chung vui học hỏi sáng muôn bề.	Ngày 3 tháng 2 năm 1994 4) Hỏi : Tại sao người đời luôn luôn thắc mắc ? Đáp : Thưa, người đời luôn luôn còn thắc mắc, là vì trình độ tiến hóa của tâm linh càng được tiến hóa tùy theo hoàn cảnh thì lại càng muốn tiến xa hơn, truy tầm đích xác hơn. Cho nên Bé lưu lại Mục Bé Tám để giúp cho những bạn đạo cầu tiến giải trí trong lúc cần nó. Kệ: Lưu lại nhơn gian những dẫn dò Trí tâm khai triển chẳng quanh co Đường đi trực giác tâm đi tới Thức giác tự tu trí khỏi mờ.
Ngày 4 tháng 2 năm 1994 5) Hỏi : Qua cuộc họp mặt vừa rồi, Bé cảm thấy sao ? Đáp : Thưa, Bé cảm thấy mọi người đang khổ vì nghiệp lực lôi cuốn mà không hay. Khổ nhưng tưởng lầm là mình đang được sung sướng, dẫn thân trong sự mê lầm, mà đành quên ý lực thanh nhẹ thẳng hoa của chính mình, tạo ra nghi lễ tranh chấp khổ tâm, không lối thoát. Bé đã tận tình khuyên mọi người tự thức, chăm chỉ lo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mà tiến thân, trong nguyên lý Phước Huệ song tu. Kệ: Chính mình phải sửa phải tiến tu Chẳng có ngu si chẳng có mù Tâm đạo tràn đầy trong thức giác Bình tâm học hỏi tự mình tu.	Ngày 5 tháng 2 năm 1994 6) Hỏi : Hôm nay Bé được nghỉ ngơi, sao Bé dậy sớm như thường lệ vậy ? Đáp : Thưa, Bé tự xây dựng một tập quán tốt, phải làm việc giữa đêm khuya, đầu óc sẽ được minh mẫn hơn sau giờ thiền của mỗi đêm, sống trong giấc thanh tịnh không phiền hà ai cả, làm được nhiều việc trong một lúc. Kệ: Thực hành thanh tịnh ở giờ khuya Trí não thông minh thức trí chia Đời đạo hai đường phân rõ rệt Chẳng còn dao động ở giờ khuya.

Ngày 6 tháng 2 năm 1994

7) Hỏi : *Chuyện của Trời Phật là chuyện gì ?*

Đáp : Thưa, chuyện của Trời Phật là chuyện thanh tịnh và ban chiếu, hăng cứu giúp, nếu cần tiếp xúc đến Trời Phật thì phải cần có sự thanh tịnh của khối óc, thì rất dễ cảm động và thăng hoa, chỉ có người thật tâm tu thiền thì mới có cơ hội.

Kệ:

An nhiên tự tại tiên từ hồi
Quý trọng thương yêu chẳng có nhồi
Phật Pháp chơn hành tâm tự tại
Dở hay hay dở thức từ hồi.

**Đại Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên**

19.9.2012 – 23.9.2012

Tại khách sạn Phnom Penh Hotel, Phnom Penh, Cambodia

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

“*Uống nước nhớ nguồn*” một nền tảng cao quý đối với một xã hội hay một tổ chức luôn luôn coi trọng luân thường đạo đức. Cũng theo truyền thống quý báu này, để tưởng niệm năm thứ ba ngày Đức Thầy ra đi 5 tháng 8 Âm lịch, nhằm ngày 20 tháng 9 Dương lịch năm nay là một ngày lễ quan trọng với tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới, qua công ơn dạy dỗ và dẫn dắt của Đức Thầy - Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên.

Nhân dịp ngày giỗ Đức Thầy, chúng con thành kính tri ân Đức Thầy đã phát triển pháp thiền khoa học, thực hành hữu dụng, mang lại lợi ích cho người Việt Nam nói riêng và cho nhân sinh nói chung.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập nhân dịp ngày Giỗ Đức Thầy.

Nay Kính,

Ban Biên Tập “*Tuần Báo Vô Vi*”

Văn Tự Vô Vi III

Thầy: Cái áo phơi rất khô, ủi rất đẹp, bạn lên thấy hân diện nhẹ nhàng, nhưng phải nhớ rằng ban đầu cái lĩnh chỉ có giặt áo thôi nhưng mà nó biến ra bao nhiêu công chuyện, rồi nó thành tựu cũng là trong sáng suốt. Thích! Thích cái áo này bạn vô. Rồi cái nghĩa rất đơn giản, rất tầm thường cho các bạn hiểu, không phải người truyền pháp mà phải nói những cái văn chương hay, vớ vẩn lượm vô trong cái sự sáng suốt của người khác về nói cái đó là tôi hay, không phải đâu, phải ở trong cái thực tế, góc nào nghe cũng phải hiểu, phải rõ. Còn những phần tử còn vun bồi tự ái, tưởng mình hay hơn thì người đó họ chỉ thua lỗ mà thôi, họ không tiến lên được. Cho nên, cắt nghĩa phải rõ ràng. Đó là cái vía. Cái vía phải lệ thuộc để làm việc cho sự chủ định của phần hồn. Cho nên, bản thể của các bạn cũng như quốc gia có tổng thống, cũng có thủ tướng, cũng có nhân viên làm việc đầy đủ, vạn linh phối hợp thành ra con người. Cho nên, chủ trương của các bạn vô cùng, ai ăn hiếp, ai đụng bạn một chút là bạn không chịu. Ngủ cả đêm cũng ngủ không được, nghĩ cái cách trả thù, eo hẹp. Còn đối với một người tri giác cao thượng không có nghĩ việc đó, tội nghiệp cho những người đã đối xử với mình sai và thương yêu cho một ngày kia họ thức giấc, họ hiểu họ, họ mới hiểu mình, mình phải dày công và xin gởi diễm thiện lành cứu độ cho mình và thương yêu nhiều hơn thay vì ghét người và hại người.

Bây giờ, một cơ thể của con người trong đó có hồn có vía sự quy định của Thượng Đế gởi xuống đây làm việc nó là một vị Thượng Đế, mình không nên nghĩ cái chuyện giết nó hay là hành động, nếu mình có cái óc giết nó hay là hại nó hay là hại nó là mình mang tội liền. Tôi nói các bạn phải suy nghĩ cái đó quan trọng nhất. Bạn muốn giết ai hay là hại ai, bán ai là người có tội, chắc chắn như vậy. Còn bạn thương yêu cứu giúp, bạn mới giải thoát. Những cái gương ở thế gian đây dạy cho con người tiến hóa mà phải nhớ rằng phần hồn của các bạn vô cùng tận thì các bạn không nên tự giam hãm trong cái chỗ eo hẹp, trả thù, nhỏ mọn, ghen ghét, không sử dụng trong người tu Vô Vi được, phải hết sức thương yêu và đi trước thiên hạ đạt được cái sáng suốt đó phải hỗ trợ người đi sau đó là phụng sự và nhiệm vụ của

mình, hết sức thương yêu để cảm động lòng người, xây dựng trong chu trình tiến hóa, cộng tác và góp tay cho Thượng Đế trong chu trình tiến hóa sửa đổi quả địa cầu, sửa đổi cả căn khôn vũ trụ.

Hạ trí: Con người sống trong hạ trí chỉ có dục, không có dục hầu như chết, buồn. Đó là chỉ áp dụng hạ trí mà thôi. Còn **thượng trí** chỉ có giải, giải cho nó sáng suốt, thực hiện bí trí dững. Các bạn nhìn một bữa ăn được, các bạn qua được thì các bạn cũng sung sướng hưởng hồ cái dục mà các bạn lần lần dẹp được rồi, các bạn thấy thanh nhẹ nhiều. Tâm thức các bạn cởi mở lắm thì các bạn đã thử nhiều lần, những người tu về Vô Vi càng ngày, càng thương, càng thấy. Tôi không dục tôi thấy tôi thanh nhẹ sung sướng mà tôi dục tôi thấy bản thân. Rốt cuộc rồi như rã riu cơ thể tôi, điển tôi nó mất không có sáng suốt, thấy không? Cho nên, cái hạ trí bành trướng cái hạ trí chỉ có đấu tranh và tham dục mà thôi. Còn khai triển được thượng trí thì chỉ giải thoát và tiến hóa.

Hạ giới: Cái hạ giới như tôi đã nói rồi, người mới tu đang thanh lọc hạ giới, phải có pháp luân mới thanh lọc hạ giới những sự trược ô của tình dục của hạ giới này phải dùng pháp luân mới chuyển nó lên bộ đầu mà không dày công không làm được.

Còn **thượng giới** khi mà làm pháp luân lên trung tim bộ đầu rồi cả ngày các bạn cứ nghĩ cái chuyện tiến triển đi lên thôi, nên nó quên cái dục, thấy không? Đó, rồi còn cái **trung giới** là quyết định. Trung giới là nơi làm việc cho trên và dưới, cái chỗ đó là cơ quan chỉ huy. Trung Thiên cũng là cơ quan chỉ huy căn khôn vũ trụ và con tim các bạn đây là chỉ huy trên đầu và ngón chân các bạn đều là quản lý do phần hồn ở trong trung thiên, trung giới. Cái nơi làm việc, chỗ đó xuất phát vừa Địa Tiên vừa Thiên Tiên. Đi lên là Thiên Tiên mà đi xuống là Địa Tiên. Một cái **siêu thượng thừa** thì chỉ có thanh diễm xuất phát khỏi bộ đầu mới ý niệm được siêu thượng thừa. Siêu là vượt khỏi sức hút của hồng trần kêu bằng siêu. **Thượng thừa** là xuất phát lên trên để thừa tiếp sự sáng suốt của bên trên mà hóa giải. **Vô thừa** là không cần dựa nương một cái gì, tự động họ có thể phát triển kêu đại định giới, kêu bằng vô thừa.

Hạ thừa, Thượng thừa, Trung thừa nó cũng vậy. Bởi vì **hạ thừa** bên dưới này các bạn làm pháp luân thét rồi đâu phải cái điển này nó lên lên càng ngày nó phải thừa tiếp vô trung giới. Rồi từ định giới nó làm nhiều khi các bạn tu tới đó buồn. Rồi tới đó một thời gian cái điển nó hòa cảm rồi nó thấy nhẹ, nhẹ nó phải đi lên. Nó lên bao nhiêu tầng khu óc ở trong này nó đi lên. Đó, cái hạ thừa nó mới thừa tiếp lên tới trung thừa rồi từ trung thừa nó mới thừa tiếp lên thượng thừa. Đó, tôi nói rõ ràng phải thấy, từ từ đi lên rồi thoát ra khỏi bản thể mới siêu thượng thừa và từ siêu thượng thừa phải học rồi mới tới đại định, vô thừa. Không thừa tiếp mấy cái đó nữa, tự động mà, mình sống yên rồi.

Hà sa nhắm mắt thấy hột hột, hột hột, hột hột. Đó là cát trên Trời mà trong bản thể của chúng ta cũng có hà sa như chúng ta tập trung rồi chúng ta thấy rõ có hà sa, nhắm mắt là thấy. Do đâu có? Do cái công phu, nó khai triển ra thì nó thấy chứ có gì đâu. Còn không chịu công phu, không chịu sửa bên trong làm sao có hà sa. Nó từ một hột điển, một hột điển, một hột điển lóng lánh, lóng lánh, lóng lánh, nhắm mắt thấy mà mở mắt cũng thấy nữa. Rồi **hồi quang phản chiếu** nếu mà chúng ta không xuất phát ra làm sao mà chúng ta lấy được cái ánh sáng rồi mới trở về giáo dục cái tiểu thiên địa này. Mở tâm mở tánh kêu bằng phải xuất phát ra để thừa tiếp cái sáng suốt ở bên trên rồi mới phản chiếu trở lộn lại để sửa tâm sửa tánh. Càng tu nó đi tới minh tâm kiến tánh là vậy.

Hành hương: Cái cuộc hành hương, các bạn đã lâm vào trong cái thể xác của tiểu thiên địa này là để học hỏi chứ có gì đâu. Sanh, lão, bệnh, tử, tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ô, dục nó cứ đi đi lại lại, đi đi lại lại cho các bạn mình. Rồi các bạn mới ý thức ngoài cái sự này còn cái sự siêu nữa. Sự ngoài bản thể này tôi là nguồn cội tôi đâu phải có bao nhiêu đây. Nguồn cội tôi là ở chỗ vô cùng giáng sanh, bây giờ tôi phải trở về với chỗ vô cùng giáng sanh thì cái cuộc trở về đó là cái hành hương. Đi về, hành là đi, hương là điếm cho nó sáng suốt để đi, không phải đi trong tăm tối, đi trong sáng suốt kêu bằng hành hương.

Hồng ân: Hồng ân ở thế gian nghe hồng ân lạ quá, hồng ân ban bố, hồng ân thế nào đâu nhưng mà nói thiệt chúng ta giáng sanh ở trong bụng mẹ chỉ có một giọt máu đào, gom trong cái điển đó phân ra âm dương tạo thành một cái thể xác ở ngày nay. Đó là Thượng Đế đã ban cho chúng ta một cái hồng ân có một cơ thể, có một tiểu thiên địa, có một thể xác để trừ trù mà học hỏi mà tu tiến. Chúng ta tu rồi, chúng

ta mới thấy cái hồng ân của Thượng Đế đã cho chúng ta, đã ban cho chúng ta một lần một, có hành vi, có một giọt máu đào đó mà ngày nay chúng ta sống. Từ một giọt đó mà ngày nay bành trướng ra thước mấy, hai thước, cũng mập với ốm này kia, kia nọ cái cợ với thiên hạ mà dòm lại trước kia các bạn thành tựu có chút xiu, có một điểm, có một giọt máu đào đó thôi. Rồi bây giờ tiến triển ra thành ra kế hoạch này, kế hoạch kia, kế hoạch nọ, rồi giận đầu này, giận đầu kia, giận đầu nọ có chút đó thôi nhưng mà bây giờ nó bành trướng tới vậy đó. Rồi từ kích động và phản động này mới đi tới sáng suốt rồi nó quy tụ về cái thánh thai là thanh điển, các bạn thấy không? Rồi mới xuất phát ra, bên mình tu nói là Mô Ni Châu xuất phát ra nhẹ lắm. Nó mới sáng suốt, thấy không?

Cái huệ: Các bạn tu càng ngày người ta nói là “*pháp luân thường chuyển huệ tâm khai*” thì có chùi rửa thì nó mới sáng suốt. Huệ là gì? Là sáng suốt, mở ra nội tâm nội tạng của các bạn càng ngày càng sáng suốt là mở huệ ra kêu bằng phát huệ. Huệ tâm, huệ can, huệ trong ngũ tạng đều phát hết, rồi huệ nhĩ, huệ tỉ, huệ thiệt đều mở hết. Khi mở rồi là nó quy một, chỉ có sáng suốt mà thôi. Tôi nghĩ thì tôi cũng hiểu cái đó. Hiểu là thấy chứ gì! Thấy là sáng suốt chứ gì! Nghe cũng vậy, cũng hiểu, hiểu là thấy, thấy là sáng suốt, mà nói ra đây cái âm thanh cũng hiểu và cũng sáng suốt, thấy không? Mà dòm ra đây cũng thấy và cũng sáng suốt và suy nghĩ rồi cũng quy về sáng suốt chỉ có một nhưng mà phân ra ngũ giới vì ở thế gian tạo ra cái cảnh ngũ hành thì phải có cái cảnh ngũ giới ứng phó với ngũ hành. Đó, thì bây giờ chúng ta tu rồi nó mở huệ. Nó mở huệ rồi nó mới hòa hợp với ngũ hành hiện tại của càn khôn vũ trụ. Mà hòa hợp được rồi thì nó có bàn đạp để đi tiến lên. Cho nên, các bạn soi hồn, pháp luân đó là khai triển và nó mở huệ, rồi cái huệ đó sau này nó hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ thì đó là bàn đạp đi về để dãi chứ đâu có gì khó khăn, thấy không?

Kim cang: Đó, cho nên ở trong sách nó có kim cang, kim cang huệ mạng nhưng mà khi mà chúng ta muốn hiểu rõ cái kim cang là phải trong hiểu được cái tiểu thiên địa và hiểu phần điển của tiểu thiên địa mới hiểu kim cang. Nhiều người nghe kim cang sợ lắm, kim cang kinh, chớ người ta đặt kim cang là ma nó nhập nó dựa lên. Hỏi tên gì? Nó xưng kinh kim cang. Hỏi kim cang đó ở đâu? Do cái kim và mộc cấu tạo. Kim là ở đâu? Trong thể xác là thuộc về cái phổi. Cang (Can) là thuộc về gan, về

mộc. Hai đó nó phát triển mà hai cái đó là khí giới tiến hóa của trong tiểu thiên địa này. Mà nếu các bạn hiểu được cái kinh mạch của kim cang thì các bạn thấy có thanh tịnh. Cho nên, trong kim cang kinh nó sẽ những người tu thanh nhẹ rồi mà đọc kinh kim cang thấy nó chạy trong mình liền và khi các bạn đạt được điển rồi các bạn mới rõ kim cang. Mà rõ kim cang rồi là chẳng còn ma quỷ gì nhập được hết. Các bạn nắm được chủ quyền của một khí giới sáng suốt để hóa giải tất cả những gì xâm chiếm bên trong. Kim cang huệ mạng là gì? Kim cang rõ được kim cang rồi, huệ là mở thấy mạng môn của mình phải có người gác chốt, phải có kim cang thủ chốt. Nếu không có khí giới thì ngoại xâm nó hại chúng ta được. Cái phổi các bạn thuộc về kim. Cái gan các bạn thuộc về mộc. Mà trong cái kim và mộc tương hội là biến hóa, biến chế cái này, biến chế cái kia, biến chế cái nọ.

Có cái dao bạn chuốt được một cái cây nhọn không? Để cầm cự và bảo vệ thể xác không? Thấy rõ không? Đó, cho nên phải rõ nguyên căn của luồng điển mới làm được khí giới bảo vệ thể xác mà trụ trì ở đó mà tu. Cho nên, kim cang kinh nhiều người hiểu và có thanh điển đọc ra thấy nó mở, tâm trí mở tạm và để giữ vững mà tu vậy thôi. Còn nếu mà chúng ta hai phần đó yếu họ chuyển một cái là nhập vô trong bản thể liền. Cho nên, người đời không hiểu nguyên lý của kim cang kinh, rồi dùng kim cang kinh để ngồi đọc, bởi vì cho những cái chất đó xâm nhập vô rồi dựa lên rồi cục cựa, rồi mượn cái âm thanh sẵn có mà nói ra chuyện này, chuyện nọ, chuyện kia, xưng danh.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Montreal 1980)

Thông Báo Của Thư Viện Vô Vi (vovilibrary.net)

Los Angeles, Ngày 9 Tháng 9 Năm 2012

Kính thưa quý Bạn Đạo,

Xin gửi lá thư này kính mời quý Bác, quý Cô Chú, và quý Anh Chị Em cùng các Cháu tiếp tay trong việc chép băng giảng của Đức Ông Tư Đỗ Thuần Hậu và Đức Thầy Tám Lương Sĩ Hằng.

Tôi là Nguyễn thị Xuân An, bạn đạo vùng Nam California Hoa Kỳ, hiện đang đóng góp trong Chương Trình Chép Băng Thầy giúp xây dựng Thư Viện Vô Vi trên Mạng (Vovilibrary.net). Từ mấy năm nay, quý bạn đạo Vô Vi và thân hữu đã cùng chung xây dựng Thư Viện, gom góp và tải vô Thư Viện những bài giảng, bài thơ, bài viết, và hình ảnh của Đức Ông Tư và Đức Thầy Tám, để mong gìn giữ và phổ biến ra cộng đồng xã hội những lời giảng giải chơn quý của Tổ và Thầy về ý nghĩa cuộc đời và về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Thư Viện Vô Vi Trên Mạng Internet hiện có khoảng trên 1100 bài thân âm thanh lời Đức Ông Tư và Đức Thầy Tám giảng, khoảng từ năm 1970 tới năm 2007. Trong số trên 1100 bài giảng này, chúng tôi có được khoảng 190 bài đã được chép ra thành văn viết, với mong ước Cộng Đồng Vô Vi chúng ta sẽ tiếp tục in lại những lời giảng của Tổ và Thầy ra thành Kinh Sách Vô Vi, để giúp những người có nhu cầu đọc lời Kinh giảng, thay vì chỉ lắng nghe âm thanh giảng của Tổ và Thầy như phần đông bạn đạo Vô Vi chúng ta thường làm. Rất nhiều Bạn đã đóng góp để hôm nay Thư Viện có được số bài chép này, và ai ai cũng đều nhìn nhận rằng phát tâm chép băng Đức Ông Tư và Đức Thầy là một đặc ân mình đã tự cho mình, vì khi nghe kỹ từng lời giảng, tâm mình sẽ thấm sâu mà thôn thức trước công ơn trình độ siêu việt của Tổ và của Thầy.

Sau khi đã có dịp chép số 190 băng giảng của Đức Ông Tư và Đức Thầy nêu ở trên, chúng tôi có ghi lại những điểm cần lưu ý, để cho bài chép băng Tổ và Thầy giảng được trung thực với bài giảng nguyên thủy của Tổ và Thầy. Chúng tôi áp dụng những điểm này khi duyệt lại bài chép trước khi phổ biến trong Thư Viện. Thư Viện Vô Vi Trên Mạng là nơi bất kỳ ai cũng có thể vô nghe, đọc, và xem các buổi giảng của Đức Ông Tư và Đức Thầy hoàn toàn miễn phí.

1. Về cách chép băng:

- Quý Bạn có thể giúp chép bất kỳ băng giảng nào quý Bạn quý nhất và đang có. Để khỏi trùng bài, xin quý Bạn liên lạc với bạn đạo Xuân-An (điện thoại cầm tay 310-908-9259) lúc nào cũng được, và cho biết quý Bạn định chép băng nào.
- Nếu quý Bạn không có sẵn bài trong dạng audio để chép, xin liên lạc với bạn đạo Xuân-An, hoặc bạn đạo Hải Tân qua địa chỉ điện thư info@vovilibrary.net.
- Quý Bạn không dùng máy vi tính, xin chép bằng tay xuống giấy, nhớ kiểm lại theo đúng như mình nghe và hiểu được. Chỗ nào khó quá, có thể để trống (xin làm dấu cho biết). Khi duyệt lại, chúng tôi sẽ hết sức tìm cách lắng nghe kỹ và điền vô chỗ quý Bạn để trống.
- Quý Bạn có dùng máy vi tính, xin đánh máy bằng Unicode (tiện nhất cho chúng tôi) và dùng dạng Microsoft Word.
- Quý Bạn quen dùng máy vi tính và vô Mạng dễ dàng, có thể trực tiếp chép bài giảng của Tổ và Thầy ngay trong Thư Viện. Xin vô Thư Viện Vovilibrary.net, đọc qua các chi tiết kỹ thuật liên hệ cần thiết; hoặc liên lạc với bạn đạo Hải Tân qua địa chỉ điện thư: info@vovilibrary.net.

- Quý Bạn muốn duyệt trước danh sách các bài giảng đã được chép, xin cho biết địa chỉ điện thư của quý Bạn, để chúng tôi sẽ gửi danh sách đó tới quý Bạn. Ngoài ra, ngay khi vô Thư Viện, quý Bạn sẽ dễ dàng thấy rõ những bài giảng nào của Tổ và Thầy có trong Thư Viện mà chưa, đang, hoặc đã được chép xong.

2. Về cách chuyển những bài quý Bạn đã chép xong cho chúng tôi:

- Quý Bạn sắp tham dự các buổi Hội Vô Vi tại Hoa Kỳ và Cambodia, xin vui lòng mang theo những bài quý Bạn đã chép và duyệt xong, và cho chúng tôi xin nhận tại Anaheim Marriott Hotel tại California; hoặc xin đưa tay cho hai bạn đạo Nguyễn thị Hòa và Trần Lý Thanh tại Phnom Penh Hotel. Không còn bao lâu đã đến ngày quý Bạn lên đường, mong rằng lá thư này đến kịp để quý Bạn còn thời giờ để lắng nghe và chép băng. Xin thương chúc tất cả quý Bạn “Thượng Lộ Bình An!”
- Quý Bạn không tham dự các buổi Hội, xin vui lòng bỏ vô bao thư những bài đã được chép và duyệt xong, và gửi qua bưu điện về địa chỉ: Mrs. LÊ Xuân-An 3630 Barry Ave, Los Angeles, CA 90066 - USA. Chúng tôi sẽ đánh máy lại trong dạng Unicode và MSWord rồi tải vô Thư Viện, để bài chép của quý Bạn sớm đóng góp giúp người thức tâm tu.
- Các Bạn có máy vi tính và Internet, xin vui lòng gửi những bài đã chép và đã duyệt cho chúng tôi qua dạng điện thư email có attachment về: Xuân-An peaceinspring@yahoo.com. Quý Bạn có duyên kinh nghiệm với kỹ thuật lợi ích trong việc giúp phổ biến tài liệu Đức Ông Tư và Đức Thầy luận Đạo và giảng Pháp Lý, rất mong quý Bạn sẽ vui lòng đóng góp một tay cùng anh chị em chúng tôi, để những người cùng duyên sớm có dịp được trực tiếp kinh nghiệm sự đóng góp của Tổ và Thầy quý thương cho tất cả chúng ta và hậu thế.

3. Chúng tôi được biết có nhiều nhóm quý bạn đạo Vô Vi cũng đã và đang thực hiện việc chép băng giảng của Đức Ông Tư và Đức Thầy. Nhân đây, xin kính mời quý Bạn cho biết tên và cách nào để chúng tôi có thể liên lạc với quý Bạn, để chúng ta cùng nhau chia sẻ và phối hợp công việc chép băng, để việc phổ biến tài liệu Tổ và Thầy chúng ta để lại cho nhân sinh được tốt đẹp.

Thay mặt Nhóm Chép Băng Đức Ông Tư và Đức Thầy,
Thư Viện Vô Vi Trên Mạng Internet

Kính thư,
Nguyễn thị Xuân-An

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 30 tháng 3, 1974

Tâm thanh diễn giải đáo thanh môn
Giao cảm hà sa xuất phát tồn
Minh định chơn hồn an tự tiến
Chuyển sang thanh cảnh pháp quy hồn

Tâm thanh xuất phát chơn ngôn
Giải thông nội tạng thân hồn tạm yên
Cảm minh căn cội hai miền
Quy nguyên không động chuyển liền hai nơi
Phân ra có đất có trời
Có lời thanh trực hai nơi dung hòa
Bình tâm thuyết lý gần xa
Xét mình giúp họ mới là người ngoan
Bên trong có cảnh có đàng
Bên ngoài cũng có thứ hàng phân khai
Trí người diễn biến sắc tài
Tâm người cũng phải dồi mài sửa tâm
Thiên cơ sáng tạo chẳng lầm
Quy mô cõi mở giải tâm nhỏ nhen
Tâm người tham thố đê hèn
Giải thông hưởng thượng chẳng ghen ghét tình
Chỉ lo trách sửa lấy mình
Hòa đồng vũ trụ tự mình đủ điều
Tâm không nhiều động làm liều
Phân minh các loại học nhiều dở hay
Chẳng tranh chẳng dám làm thầy
Chỉ lo tu sửa ngày ngày sửa sai.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Một (tiếp theo)

ĐẠO CỬA NAM THIÊN

NGHE ĐẠI THÁNH THUYẾT PHÁP

...
LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Đến đây chúng ta được đạo một bước, được bước lên một bước và chúng ta thấy rõ sự khó khăn của thế gian, sự khó khăn của địa ngục, sự khó khăn của thiên đường mà đều do tâm của chúng ta, biết vun bồi thì chúng ta mới đạt. Chính chúng ta đã giam chúng ta ở dưới địa ngục mà chúng ta không hay, tâm ác trước, mưu mô ôm lấy cái không thành đạt mà cứ nằng nằng ôm cái đó, là cái đó bị xuống địa ngục. Còn thánh thiện ở thế gian, ở nhơn gian chúng ta biết dùng hòa khí sống với nhau thương yêu trong tình huynh đệ cởi mở sung sướng biết là bao nhiêu, từ đó chúng ta mới thấy thiên đường. Đâu có phải tôi hòa là tôi yếu đâu, tôi hòa là tôi mạnh, mà tôi xây dựng từ bi, tôi học từ bi, và xây dựng từ bi là tôi sẽ mạnh nữa thì cửa thiên đường đâu có xa. Cái dũng chí của các bạn, lửa thiêu là cái gì? Lửa là trần tục, mà điển là nguyên linh, mà có cái lửa nào mà đốt thiêu điển được. Cái thanh điển là vượt bất cứ cõi nào, các bạn đã gom từ ngũ tạng là lửa rồi, mà hướng thượng trên bộ đầu các bạn là lửa trời rồi, mà xuất lên được, lên đến chỗ thanh cảnh đó là các bạn đã vượt qua rồi, nó gom cái nguyên năng sẵn có, sáng suốt đó, và sự thanh nhẹ đó. Chính chúng ta phải mở ra nó mới có, phải mở tất cả, hòa với càn khôn vũ trụ, hòa với tất cả mọi người, thương yêu tất cả mọi người. Nó có cái pháp rành rẽ là cho các bạn làm Pháp Luân, làm Pháp Luân Thường Chuyển để làm gì? Là đem tất cả những sự thương yêu của cả càn khôn vũ trụ mà xây dựng cái bản năng ô trước này trở nên sáng suốt. Mỗi đêm các bạn làm, mỗi đêm các bạn chuộc tội,

mỗi đêm các bạn khai thông, mỗi đêm các bạn tiến hóa mà phải làm đúng, nhiều người làm nhưng mà ý nghĩ về dục, hướng về dục là đại tội. Cho nên ở đây có khóa phải coi lại hết, coi lại cái Pháp Luân Thường Chuyển. Cho nên phía nam đã làm rồi, bữa nay phía nữ phải làm, phải học và phải học cho kỹ càng cái Pháp Luân Thường Chuyển rồi mới tận hưởng cái nguyên khí của trời đất. Hưởng được cái nguyên khí của trời đất thì các bạn mới có thể vượt qua bất cứ chỗ nào, không có sự ngăn cách nữa, khi chúng ta đạt được sự ngăn cách rồi chúng ta mới thấy rằng giá trị của từ bi, từ bi là sức mạnh. Đại từ bi đang quản lý tất cả, chiêu hồi tất cả, mà ở tất cả các nơi bất cứ chỗ nào cũng có đại từ bi, chớ không phải đi thiệt xa mới tìm ra đại từ bi. Chúng ta biết yêu thương, biết rờ mó, biết lấy cái tay này rờ cái tay kia cảm thấy dịu dàng đó là diệu pháp nằm ở trong đó. Chính ngài cũng ở trong đó. Vì chúng ta bị vô lễ, thất tín thì bất chấp, bất chấp rồi bị phạt, mà bị phạt ở chỗ nào? Không cần biết, tự đắc “ông trời đâu tôi đâu có thấy mà tôi nói ông trời phạt”, ông trời phạt, phạt ở chỗ nào? Phạt ở chỗ tự đắc, rồi tự đề ra những cái việc kêu bằng suy bại tại thế, rồi bảo vệ cái việc suy bại đó, tự giam cái phần chơn thức của mình, ở tù không hay, nhưng mà bề ngoài nói: Chu cha ta đây ngon lắm đâu có sợ trời, giàu quá rồi, bây giờ đất đai nhiều quá rồi, tiền của nhiều quá, kiên thức tràn đầy, chiến thắng đối phương như không, nhưng mà kì thật thua đối phương rõ ràng, đang chìm ở dưới đáy biển mà không thấy, không có lối thoát, càng ngày càng kẹt, không có phát triển mà cho mình là hay! Cho nên trong này cũng có tất

nghĩa rõ ràng, cũng có nhắc nhở rõ ràng để cho mọi người đồng thức. Cái cuốn Thiên Đường Du Ký này không phải ích kỉ dành riêng cho một người nào, nhưng mà dành cho tất cả mọi người và thấy rõ cái nguyên năng sẵn có của chính mình để tiến, chúng ta nên vui, chúng ta có cái cơ thể để sống, có nơi trú ngụ, có mọi sự nhàn hạ của ba cõi đã độ ta, tiến tới sự tiêu dao cõi mở, sáng suốt thanh quang đầy đủ, mà tại sao chúng ta không đạt được vì chúng ta lười biếng, ngu si bảo vệ cái tâm tối, quên mình, làm cho đúng pháp, khó tìm ra cái pháp mà ngày nay có cái pháp rồi, lấy cái nguyên năng của càn khôn vũ trụ giải hóa cái tâm thức của mình, cái gì quý hơn? Các bạn một ngày đi làm khổ cực, rồi các bạn về nhà, các bạn đâu cần xin ai đâu, ngồi đó các bạn làm Pháp Luân Thường Chuyển nhẹ... nhẹ... Các bạn niệm Nam Mô A Di Đà Phật, cái tâm tâm được an lạc, các bạn đã phục vụ về đời rồi trở về đạo trong nháy mắt, trong khi các bạn rời cơ sở tranh đấu trở về với thực chất thanh tịnh. Các bạn thấy trên thế gian này có cái nhóm nào sướng hơn bằng cái nhóm này không? Không cầu cạnh, không xin ai, tôi đi làm khổ cực, tôi trở về tôi nhắm mắt, tôi nhủ nhủ, tôi lo tôi làm Pháp Luân Thường Chuyển, tôi làm cho tôi khỏe và tôi thấy tôi là từ ở trên Tam Thập Tam Thiên giáng lâm xuống thế gian, tôi phải về trời, tôi có cha có mẹ, tôi có cảnh thanh sạch, tôi có cảnh đời đời, tôi không còn bị diệt nữa. Tuy mà các bạn đi kiếm đồng tiền mà lúc đó các bạn quên đồng tiền rồi, đồng tiền không có phải khả năng giúp bạn, bạn ôm của đầy cho một đồng về nhà để đó rồi các bạn còn phải mệt, phải đếm nữa, rồi mang bệnh thôi! Còn cái này nó không! Các bạn cũng lấy của trời mà của đó đời đời mà không mất, cứ ngồi làm Pháp Luân Thường Chuyển mở trí mở tâm trong thanh nhẹ, các bạn thấy sung sướng, rồi lo nhìn coi triệu triệu người các bạn đang gặp hằng ngày đây, mười người thôi đâu có được mấy người như bạn, mười người các bạn đi ngoài đường các bạn hỏi mười người đó, mười người đó có mấy người sung sướng như các bạn. Cho nên cái pháp này là siêu diệu vô cùng, rồi đây nhơn loại sẽ hiểu, khi mà hiểu rồi thì mọi người chỉ nắm cái pháp đó sống với siêu nhiên, sống với tự nhiên an lành và bất cứ những gì ta làm ta chấp nhận; mà tâm thức của chúng ta không bao giờ bị chìm đắm và không bao giờ bị mất nữa. Tâm thức, chơn thức của chúng ta là đời đời bất diệt, là một nguyên linh có đầu, có tay, có chân, có đủ thứ hết. Càn khôn vũ trụ có kim mộc thủy hỏa thổ thì bạn cũng có kim mộc thủy hỏa thổ, rồi tứ đại

nước lửa gió đất hợp thành thì bạn cũng nước lửa gió đất hợp thành, có thua ai đâu mà chỉ có cái tâm tâm tối mà thôi. Tự kỉ thì mình rồi tự làm cho mình càng ngày càng eo hẹp, càng nhỏ đi, càng biến thể và không khai triển. Cho nên cái phương pháp công phu này Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định là khai thông ba giới, là mở tới cái thức hòa đồng, là đi tới nhân loại, tâm linh đại đồng ở tương lai. Mấy bữa rày vô trong khung cảnh đầm ấm giữa huynh đệ tỉ muội chung trong một căn phòng nhỏ hẹp, mà tỏ tình thương yêu với nhau, bước vào nội tâm để sống chung trong thực hành thì mình cảm thấy trong ba ngày mà nó dài như cả năm sung sướng, thấy không? Thấy rõ không, hả? Chứ thử hỏi, chớ đi học mà không lựa trình độ, cứ lớp Ba, xếp lớp Ba, lớp B xếp lớp B mới dạy được chứ? Tại sao ông để tùm lum như vậy mà ông dạy người nào người nấy cũng nói khỏe. Cho nên, so sánh giáo sư thế gian khác, và giáo sư tâm linh đời đời bất diệt khác, hai cái không có giống với nhau. Đạo nó cũng có mọi thứ đạo khác nhau, đạo trực tiếp và đạo gián tiếp, hai cái khác. Có đạo gián tiếp, thuyết lí bên ngoài thôi, trang trí bên ngoài thôi, lựa lọc bên ngoài thôi, mà bỏ trống bàn thờ bên trong, thấy rõ chưa? Còn ngày hôm nay chúng ta đời đạo song tu, nhờ cái đời nó dẫn ta đến đây, cái hoàn cảnh nó làm ta bứt rứt, bức bối ta đi tìm đạo, phải nhờ đời không? Từ cái đời chúng ta đã thực hiện xảo trá, lường gạt, đủ thứ hết, đau khổ đủ chuyện hết, rồi nó dẫn ta qua đạo. Ta bước vào đạo, kêu: “Trời ơi! Chính tôi là người phản bội lấy tôi, tôi quên lấy tôi nhiều kiếp rồi, nếu tôi biết tôi được thì tôi sung sướng biết là bao nhiêu, tôi hạnh phúc biết là bao nhiêu! Vì tôi cứ đòi hỏi hạnh phúc hoài mà tôi không biết hưởng hạnh phúc của tôi. Nằm hằn trong tôi, nằm hằn trong khối óc của tôi, nằm hằn trong sự sáng suốt của tôi, nếu tôi chịu lui về thanh tịnh”. Cho nên các bạn tới đây lui về gì? Lui về thanh tịnh, thấy huynh đệ tỉ muội ăn chung một món ăn, mà ở nhà người đòi một món rồi chê khen, mà bây giờ không chê khen, ăn mà vui, ăn mà sung sướng, ăn mà cảm thấy tình anh em rõ rệt, làm sao chúng tôi được sống với nhau như vậy, mãi mãi và mãi mãi.

Sớm mai tới giờ, tôi cũng làm phiên các bạn một tiếng đồng hồ để các bạn cùng đi, cùng tìm nơi thanh cảnh và các bạn không sợ bị lạc nữa, cũng do chơn tâm thực hành của các bạn mà thôi. Xin hẹn ngày mai sẽ tiếp...

Tâm người nào cũng vui hết, tôi thấy người nào cũng dễ thương! Rồi được cơ hội tháo gỡ từ thắc

mắc này đến thắc mắc nọ, từ kiến thức này đến kiến thức nọ, cũng trong cái căn phòng nhỏ hẹp chớ không phải đánh trống phèn la mới kêu được, nhưng mà nói giỡn chơi vậy mà nó mở tâm mở trí, hỏi chớ ân phước ở đâu mà dùm tới bao nhiêu ti người, được bao nhiêu người được hưởng, nhìn lại chúng ta thiết là ưu tiên và hạnh phúc, thấy rõ chưa? Sống trong sự hạnh phúc ầm áp thật sự trong tâm mà mình hiểu được, mình hiểu được và mình sẽ đi và giữ lấy để đi. Chắc chắn tôi phải đi, cho nên thề trong tâm bao nhiêu lần rồi cũng phản bội lấy cái tâm, rồi bị bơ vơ, bơ vơ rồi mới có cơ hội trở lại, nhưng mà nó không thể sẵn sàng như vậy liên tục cho chúng ta, nắm được cơ hội bây giờ thì phải sống ngay bây giờ và thực hiện bây giờ, đừng đi tới đi lui nữa, gút mắc này chúng ta tháo gỡ được thì tất cả gút mắc ở tương lai sẽ tháo gỡ được với một sự kiên nhẫn thanh tịnh. Rốt cuộc, các bạn đi học hôm rày cũng học cái sự kiên nhẫn và thanh tịnh. Chớ tôi giảng đạo mấy chục năm nay và tôi học mấy chục năm nơi các bạn. Tại sao tôi nói rằng gặp ông Tám, chửi ông Tám, tấn công ông Tám, giỡn với ông Tám, phá ông Tám, tất cả cái trước của các bạn mất hết. Có nhiều người uất ức chuyện gia đình vô khai với ông Tám, nói đầu nói đuôi, khóc lóc một chập ra thấy vui, tại sao? Người ta hút hết rồi và người ta phóng cái thanh, thì bây giờ mình học cái lẽ lối nào? Mình học giải trước lưu thanh, mình phải sáng suốt, mình phải vận dụng sự sáng suốt của mình, làm sao giải trước, làm sao lưu thanh, phải gom nguyên ý cả càn khôn vũ trụ, gom nguyên ý của tất cả mọi người, gom nguyên ý của tất cả vạn linh trở về với chơn tâm của mình thì mình thấy rõ ràng đó là huệ, cây cỏ cũng là ta, bông hoa cũng là ta, tất cả mọi người đều là ta, chuyện gì xảy ra đây? Thì thấy tâm mình tịnh rồi, tất cả đều là ta. Chuyện gì xảy ra đây? Không có, không có chuyện gì hết thì cái tâm nó tịnh rồi. Tâm ở đâu? Tâm là ở chỗ đó, tâm là phải biết tất cả là mình, mà mình là tất cả thì nhìn nhau thấy rõ ràng ông trời sanh có thằng con, mà nó

lộn xộn, một thằng một. Bây giờ các bạn nhìn thằng nào cũng mất mũi tai miệng, ngũ tạng, tứ chi một thứ hết trội, sinh có một cái khuôn một thôi, mà trong đó nó nuôi dưỡng trước với thanh, thấy chưa? Bây giờ chúng ta tầm đạo là tầm cái đường thanh, mà phải từ trước rồi mới biết giá trị thanh, mà từ trước rồi, chúng ta giải được trước rồi, chúng ta ở cương vị thanh thì không bao giờ bị tiêu hao nữa, tại vì có xuống trước cũng không có bị tiêu hao. Chúng ta mới nhận định rằng Thượng Đế xuống thế gian, đem sáng suốt xuống thế gian giáo dục chúng sanh bằng một lòng từ ái thương yêu cởi mở thì nó đâu có bị trước hút. Tôi nói các bạn không nên nghĩ xấu cho bất cứ một người nào. Tâm lúc nào thanh thản thì tự nhiên cái trước nó đứng trước mắt mình nó cũng phải trở lại thanh bởi vì mình hút được nó rồi. Nó dùm cái mặt mình dễ thương cởi mở, sáng suốt hòa ái tương thân, niềm nở ở trong tâm hồn của nó, thì nó đâu còn cái khổ. Cho nên xa xưa người ta đi kiếm ông Thích Ca mấy ngàn dặm tới hết tiền bán đầu tóc để đi xe đi cộ, đi mua nhang mua đèn cúng ông Phật, nhưng mà người ta tìm được cái an nhàn, tìm được cái nhàn hạ là họ bỏ được cái trước tâm của họ. Cho nên ngày hôm nay, các bạn đến đây có mấy ngày mà quên hết chuyện gia đình, quên hết cái chuyện tranh chấp nữa, thằng nào thiếu nợ cũng phải quên luôn, phải không? (cười...) Không có nhớ ai thiếu nợ mình hết, mà chính thấy mình vui hòa, rồi đêm nay, đêm trung thu chúng ta sẽ vui như con nít, chúng ta phải hát bài “Ô Hê!” tối nay, phải không! Rồi chúng ta vui trong tuổi trẻ, rồi chúng ta thấy cái tâm đạo thể hiện ở chỗ nào? Do có một ánh sáng của mặt trăng thôi, mà nó nhắc cho ta hiểu tất cả nguyên lý của càn khôn vũ trụ, sự sáng suốt là một. Tối nay sẽ học bài đó, tối nay các bạn chơi rồi các bạn sẽ thấm thía trong giờ thiền, và sẽ học, tất cả là một!

(còn tiếp)

